

ΜΙΑ ΠΡΩΓΟΤΥΠΟΣ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ 'ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ'

ΠΩΣ ΚΕΡΔΙΣΑΝ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΤΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΑ ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΕΞΕΧΟΝΤΕΣ ΕΛΛΗΝΕΣ

(Τι άπαντούν οι κ. κ. Άλεξ. Παπαναστασίου και Παύλος Νιρβάνας)

Εί, συνεχίζουμε και σήμερα την τούσαν ένδιαφέροσαν έρευνά μας, εις την όποσαν όλοι οι εξέχοντες Έλληνες άπαντούν με τούσαν προθυμίαν.

Πώς απέκτησαν πάντες οι διακεκριμένοι σημερινοί Έλληνες τά πρώτα των χρημάτων; Μά ποιον τρόπον; Μά πόσους κόπους; Κατόπιν πόσων μόχθων; Είς τό ερώτημα αυτό τοό «Μπουκέτου» άπαντούν σήμερα ό Άρχηγός του Άγροτικού και Έργατικού Κόμματος κ. Αλέξανδρος Παπαναστασίου και ό Ακαδημαϊκός κ. Παύλος Νιρβάνας.

Ό Άρχηγός του Άγροτικού και Έργατικού Κόμματος κ. Άλ. Παπαναστασίου είνε από τους πλέον πτωχούς πολιτικούς μας. Έντιμος, λευκός και πτωχός. Πρόκειται περί τριών άρσεν, οι όποιοι συναντώνται πάντοτε μαζί στους πολιτικούς. Περί ποίων χρημάτων συνεντεύξά να έρωτήσωμεν τον κ. Παπαναστασίου, άφού δέν έχει χρηματα; Περί των πρώτων χρημάτων που εξέδωσε φυσικά. Διότι τά εισράγη και αυτός νέος, όπως όλοι οι θνητοί, διά να ζήση με τον τιμιον τρόπον του. Άποφασίζομεν, όπωσδήποτε, να έπισκεφθώμεν τον Άρχηγόν του Άγροτικού και Έργατικού Κόμματος.

Ό κ. Παπαναστασίου συμπληθεί τους δημοσιογράφους και τους διευκολύνει πάντα εις τό έργον τους και όταν άκούη του ύποβλήτου δύσάρεστος έρωτήσεως. Όταν του έξηγομε τον σκοπό της έπισκέψεώς μας, δέν μάς ύποδέχεται με χαμόγελα, άλλα και δέν συνοφρύνεται. Τούσος σκεπτόμεθα, ή ερώτησή μας να είνε και μία ειχάριστη άνάπτυξη από την τελευταία μεγάλη και έννευριστική φασαρία του πολιτευακού ζήτηματος, τό όποιον τον ύπασχολεί. Ό κ. Παπαναστασίου συζητησώμεν για λίγο τά σκέψη του, προσπαθώντας να θυμηθή τό όφειν περασμένα χρόνια της πρώτης του νεότητος και μάς λέγει:

— Τό πρώτα μου χρηματα τά κέρδινα από μίαν νομικήν πραγματείαν. Μόλις τότε ειχα χωρίσει από την Γερμανία και ανέστησα μαζί με τον νομικόν Φλογαίτην μίαν νομικήν διατριβήν. Η άμοιβή που έπληρα ήσαν 25 δραχμές, ποσόν όχι έκταταρόφητον για την εποχή εκείνη. Όταν έπληρα τά πρώτα έκτενα χρηματα έσχεφθηκα σοβαρά πως να τά διαθέσω και βρήκα ότι ό καλύτερος τρόπος διάθεσεως ήταν να οργανώσω ένα γλέντι με τους φίλους και συμφοιτητάς μου. Είπα τό σχεδίου μου στον κ. Τριανταφυλλόπουλο, τον σημερινόν καθηγητή του Άστικου Δικαίου, στον κ. Αγαθόνικο, τον σημερινόν αντιπρόεδρο του Συμβουλίου Έπικρατείας και στους άλλους φίλους της παρέας. Όλοι έμειναν σύμφωνοι ότι έπρεπε να οργανώσωμε τό γλέντι. Αυτό και έγινε. Κατεβήκαμε σ' ένα κέντρο του Φαλήρου και διασκεδάσαμε με την καρδιά μας. Η ζωή όμως τότε ήταν φθηνή και παρ' όλο τό γλέντοκόστημα μάς έμειναν και ρέστα! Μάς περιόρισε ένα τάλληρο. Να γυρίσωμε στην Άθήνα με λερτά δέν μάς φάνηκε σαστό—άλλοτε ειχαμε έλθει για καιά σιδέ κέντρο. Άποφασίσαμε, λοιπόν, να συνεχίσουμε... Έπείσαμε σ' ένα άλλο κέντρο, όπου έκάνανε όλοι τον άνοιχτοζέρη. Και τό άποτέλεσμα ήταν ν' άνεβή ό λογαριασμός σε ύψη δυσθεώρητα. Τό γρασόνι μάς ειπε ότι έξωσοτούσαμε 200 δραχμές!.. Έκλήκαμε! Ό πρόχειρος έφανος, που έκάμαμε μεταξύ μας, δέν απέδωσε παρ' ελάχιστα. Περί ύπαμε τότε σε άδιεχνόσ. Εδύεσχός ότι έπρωθυμοποιήθηκε ένας έπιχειρηματίας να μάς

έτοι ρίχτηκαν όλοι, σάν πεπρασμένοι λόκοι στο φαγι. Τότε ό έξυπνος χωριάτης, που ήξερε από τους άλλους πιο πολλά, φώναξε:

- Μωρέ, τί πάθαμε! Δέν περιμέναμε να 'ρθή ό Ύπουργός.
- Κι ένας άλλος πάλι φώναξε:
- Μιά θέσι, παιδιά, για τό άφεντικό, τον κύρ' Πρόεδρο.
- Άλλά δέν ειχανε καιρό για να προσέξουν ούτε τον Πρόεδρο τον Νάχη παιά, ούτε και τον... Ύπουργό, κι' άς ήταν κι ό Πρωθυπουργός ό ίδιος.
- Είχαν κάτι άλλο, πιο σπουδαίο, να προσέξουν:
- Τά άρνιά!..
- Και τά... έπρόσεξαν δένώντας!

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

δανείση. Πώς καταρθώσαμε ύστερα να ζωρήσωμε αυτό τό χρέός ειναε μία δόσζληση ιστορία. Γι' αυτό άς σταματήσωμε εδώ».

Έτσι απέκτησε και ξεάδωσε τά πρώτα χρηματα ό κ. Παπαναστασίου. Και ή ιστορία έκείνη έπαναλαμβάνεται και σήμερα. Ό Άρχηγός του Άγροτικού και Έργατικού Κόμματος καταρθώνει πάντα να κερδίη λιγώτερα άπ' όσα στοιχειώδώς του χρειάζονται. Γι' αυτό και διαρκώς είνε χρεωμένος και φιλοξενούμενος στο σπίτι της άδελφής του κ. Λομπρέστη.

***

Πώς νομίζετε ότι απέκτησε τά πρώτα του χρηματα ό Ακαδημαϊκός κ. Π. Νιρβάνας, που άποτελεί μαζί με τον κ. Σπύρο Μελά την δυάδα των πιο όνομαστίων και άγαπημένων χρονογράφων της συγχρόνου Έλλάδος; Ασφαλώς με την φιλολογία, με τό χρονογράφημα—θα πιστεύατε. Άλλά δέν είνε έτσι. Ό κ. Νιρβάνας απέκτησε τά πρώτα του χρηματα με την Ιατρική, διότι αυτό ήσαν άλλοτε τό κέριο έπιγέλιμμά του ειναε γιατρός. Έπισκεπτόμεθα τον κ. Νιρβάνα από γραφείο του, στην έφημερίδα «Έστία», όπου μάς δέχεται με την έπικρατική έκείνη εγένεια που τον χαρακτηρίζει και μάς άπαντά με μεγάλη προθυμία στην έρευνά μας:

— Τά πρώτα χρηματα στη ζωή μου, μάς λέγει ό κ. Νιρβάνας, δέν τά κέρδινα από την φιλολογία. Τά κέρδινα από την Ιατρική! Ήιον συμφοιτητής και φίλος μ' έναν άνηριόν του όνομαστού τότε Θεβαίου γιατρού και πατριώτη Λουκά Μπέλλου, για τον όποιον ό Γαβριηλίδης ειχε γράψει ότι «εισήγαγε τό άθροος εις την Ιατρικήν».

Ό Μπέλλος ειχε άρχισι τότε να κίνη, πρώτως αυτός στην Έλλάδα, λαπαροτομίες. Και σε μία από τις λαπαροτομίες αυτές, που δέν την ειχε κάνει σε νοσοκομείο, άλλα σ' ένα ισόγειο σπιτάκι, μάς πήρε βοηθός, τον άνηριόν του κ' έμένα. Δέν έβρω άν ή γυναίκα που λαπαροτομήθηκε ζήση ή πέθανε. Ξέρω μόνον ότι πήραμε κι' έμεις, ως βοηθοί, από τρία χάρτινα τάλληρα ό καθένας. Σπουδαία άμοιβή για την εποχή έκείνη. Τά τρία αυτά τάλληρα ήσαν και τά πρώτα χρηματα που κέρδινα στη νεότητά μου.

— Και τά γλέντοσ; ρωτούμε τον κ. Νιρβάνα, έπηρεασμένοι άκόμα από την περιπετειώδη ιστορία του κ. Παπαναστασίου.

— Δέν τά γλέντησα, όπος θα ήταν τό σωστότερο να κάνω, μες άπαντά ό όνομαστός χρονογράφος. Πήγα κι' άγόρασα μ' αυτά μία μικρή έπιγραφιστή της κακής όψης, ζωγραφισμένη άπάνω σε πορσελίνα. Και την κρέτησα γι' άνάμνησι τον πρώτον χρηματίον που ειχα άποκτήσει με τον κόπ' μου. Η άνάμνησι όμως ήτανε γραμμένη σε πορσελίνα. Η πορσελίνα έπασσε

κάποτε και έτσι πάει και ή άνάμνησι, πάει και τά τάλληρα!... ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Νέες άπαντήσεσι.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ

Ό Βασιλεύς της Γαλλίας Λουδοβίκος—Φίλιππος ειχε πάει να έπισκεπή μία μικρή πόλι της χώρας του. Του έγινε εκεί ένθουσιώδης ύποδοχή με στρατιωτική παράταξι, με λαμπάφορες κτλ.

Σε κάποια στιγμή ό δήμαρχος πλησίασε τον άγαθό αυτόν μονάρχη, που ειχε άποκληθή «άστος—βασιλεύς» και του ειπε:

— Ώρσία ύποδοχή! Έσ' Μεγαλειότατε! Τι κριμα όμως να μη φέρετε και τη γυναίκα σας...

Τότε ό βασιλεύς χαμογέλασε και του άπάντησε:

— Αίλιόμονο, κύριε Δήμαρχε! Δέν μπορούσε να γίνη άλλοιώς... Έπρεπε κάποιος να μείνη στο σπίτι για να τό φυλάη.

Ό κ. Παύλος Νιρβάνας

Και τό προσεχές τεύχος του «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» Πανηγυρικόν, πολυμυελιδον, πολυχρωμον, μ' έκλεκτήν ύλην κτλ. κτλ.